

Kvindelige Erhvervsvilkaar.

Maa det være en af Arbejdets Kvinder tilladt — særlig fremkaldt ved Konflikten i Maskinstrikkerfaget, og hvad dermed kan sættes i Forbindelse — at fremsætte nogle Betragtninger i vort eget Blad til Belysning af vore Erhvervsvilkaar i al Almindelighed?

Vel ved jeg, at et ukendt Navn har ingen Udsigt til at kunne bringe nogensomhelst Forandring i vore alt andet end solbelyste Livsvilkaar. Men tør vi ikke alligevel tro, at en lille Redegørelse fra vor Side af, hvor det er „Skoen trykker“, dog maaske for en eller anden varmhjærtet og indflydelsesrig Kvinde kan blive til et lille Vink, der muligt efterhaanden kan drage mere efter sig? Berettigelsen til at tale højt om herhenhørende Forhold søger jeg dels gennem møjsommelig indvundne, aarelange Erfaringer, dels fra et paalideligt Kendskab til Stemningen i disse Kredse. Og det giver da en egen Tryghedsfølelse, naar man er sig bevidst ikke at tale paa egne, men paa tusende Kvinders Vegne, der utvivlsomt er rede til at attestere for Rigtigheden af samtlige Bemærkninger.

Af Hensyn til Pladsen tør jeg ikke gaa i Detailler angaaende hver enkelt kvindelig Beskæftigelse. Kun dette i al Korthed: Rejser man fra Landet til Hovedstaden i det Haab, at det herinde vil være lettere at opnaa en nogenlunde betrygget Tilværelse, da vil Virkeligheden vise sig i en Skikkelse, man i sin landlige Uskyldighed aldrig havde anet. — Er ens Fordringer end stemt saa langt ned, at de kun rækker til det daglige Brød og Fred i sin egen lille Stue, det vil endda være noget nær umuligt, i hvert Fald for den, der har sin Opmærksomhed særlig vendt mod almindeligt kvindeligt Hjemmearbejde — at faa denne Forventning fyldestgjort. Men — man begynder.

Man begynder med at gaa fra Dør til Dør — det nitende Aarhundredes tungeste Gang for mangan hæderlig Mand og Kvinde: Gangen efter Arbejde. Man føler det stærkere for hver Dag, der gaar, for hver Dør, der lukkes i, at ingen har havt Bud efter én, ingen har søgt ens Arbejdskraft. — Til en Forandring melder man sig der, hvor der „søges“: det er hos en Grosserer. Paa Klokkeslettet myldrer en halv Snæs Damer ind med deres Prøver. Navn og Adresse skrives op, — der skal senere komme Bud til de enkelte, Grossereren